

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 8 november 2011 in zaak
nrs. 11/34403 en 11/34401 in het geding tussen:

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 24 oktober 2011 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 november 2011 heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister (thans: de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie) hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift en nadere stukken ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.
2. De door de vreemdeling ingediende nadere stukken dateren van ná de aangevallen uitspraak en ook de inhoud ervan ziet op de periode van ná de aangevallen uitspraak. Deze stukken kunnen niet bij de beoordeling van het hoger beroep worden betrokken, aangezien de aangevallen uitspraak ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) dwingend als object van hoger beroep is aangewezen.
3. In de grief betoogt de staatssecretaris dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen hij niet kan worden gevolgd in zijn in het besluit van 24 oktober 2011 ingenomen standpunt dat de omstandigheid dat de Sri Lankaanse autoriteiten samenwerken met de Eelam People's Democratic Party (hierna: de EPDP) impliceert dat, wanneer iemand in de negatieve belangstelling zou staan van de EPDP, de autoriteiten hiervan op de hoogte zijn en dat dat besluit reeds hierom wegens strijd met artikel 3:46 van de Awb voor vernietiging in aanmerking komt. Door aldus te overwegen, is de voorzieningenrechter volgens de staatssecretaris voorts ten onrechte voorbij gegaan aan de overige door hem in het besluit aangedragen argumenten die maken dat hij zijn standpunt voldoende heeft gemotiveerd.
 - 3.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 17 februari 2010 in zaak nr. 200906650/1/V2, www.raadvanstate.nl) geldt dat, indien en voor zover de staatssecretaris zich op het standpunt stelt dat de door een vreemdeling in zijn asielrelaas gestelde feiten en omstandigheden met inbegrip van diens eventuele vermoedens die deel uitmaken van gebeurtenissen die volgens het asielrelaas hebben plaatsgevonden geloofwaardig worden geacht, en in zoverre als vaststaande

feiten en omstandigheden moeten worden aangenomen, het vervolgens aan hem is om te beoordelen of deze feiten en omstandigheden kwalificeren als rechtsgrond voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000. In het kader van die beoordeling vindt, zoals volgt uit de uitspraak van 21 juli 2009 in zaak nr. 200805962/1 (www.raadvanstate.nl), de beoordeling plaats van de plausibiliteit van de vermoedens van die vreemdeling over wat hem bij terugkeer naar het land van herkomst te wachten staat. Van die beoordeling maakt voorts deel uit de beantwoording van de vraag of, indien en voor zover de staatssecretaris zich op het standpunt stelt dat de vermoedens van die vreemdeling over wat hem bij terugkeer naar het land van herkomst te wachten staat plausibel worden geacht, deze voldoende zwaarwegend zijn voor verlening van de gevraagde verblijfsvergunning.

3.2. De voorzieningenrechter is de staatssecretaris gevolgd in zijn standpunt dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij nog steeds in de negatieve belangstelling staat van de autoriteiten, nu hij in september 2010 met zijn eigen originele paspoort zonder problemen en op legale wijze weer is ingereisd. Nu de vreemdeling geen hoger beroep heeft ingesteld, staat dit oordeel in rechte vast.

Door vervolgens te overwegen dat de staatssecretaris onvoldoende heeft gemotiveerd dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij nog steeds in de negatieve belangstelling staat van de EPDP, heeft de voorzieningenrechter niet onderkend dat, zoals de staatssecretaris in het besluit heeft uiteengezet, de autoriteiten blijkens de door de vreemdeling ingebrachte brief van VluchtelingenWerk Nederland van 22 oktober 2011 nauw samenwerken met de paramilitaire organisatie EPDP en dat dit gegeven, gezien in samenhang met zijn legale inreis in september 2010, er niet op duidt dat de vreemdeling nog steeds in de negatieve belangstelling staat van de EPDP. Gelet hierop, alsmede op de overige door de staatssecretaris aangedragen argumenten, dat de vreemdeling slechts uit een enkele, niet objectieve bron heeft vernomen dat leden van de EPDP naar hem op zoek zouden zijn en dat hij voorts zelf heeft verklaard niet te weten waarom zij hem, nadat hij vrijwillig naar is teruggekeerd, nog zouden zoeken, heeft de staatssecretaris zich terecht en voldoende gemotiveerd op het standpunt gesteld dat het vermoeden van de vreemdeling over wat hem bij terugkeer naar te wachten staat niet plausibel is en aldus, in samenhang met de geloofwaardig geachte gebeurtenissen, niet tot vergunningverlening krachtens artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, dan wel b, van de Vw 2000 noopt.

De grief slaagt.

4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 24 oktober 2011 toetsen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover deze gelet op hetgeen hiervoor is overwogen nog bespreking behoeven.

4.1. Aan de door de vreemdeling bij de rechtbank voorgedragen beroepsgrond dat de staatssecretaris hem ten onrechte het ontbreken van documenten, als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de

Vw 2000, heeft tegengeworpen, komt de Afdeling niet toe. Over die beroepsgrond is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin is sprake van een nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die beroepsgrond, dan wel onderdelen van het besluit waarop deze betrekking heeft, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgrond valt thans dientengevolge buiten het geschil.

5. Het betoog van de vreemdeling dat de staatssecretaris zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat aan zijn beroep op artikel 15 van de richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 van de Raad van de Europese Unie inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven, en de inhoud van de verleende bescherming (PB 2004 L 304; hierna: de richtlijn) geen zelfstandige betekenis toekomt, begrijpt de Afdeling aldus dat de staatssecretaris zich volgens hem ten onrechte niet heeft uitgelaten over de vraag of zich in het noorden van ten tijde voor hem van belang de uitzonderlijke situatie voordeed waartegen artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000 bescherming beoogt te bieden.

5.1. De staatssecretaris heeft zich in het besluit van 24 oktober 2011 op het standpunt gesteld dat nu de vreemdeling niet in aanmerking komt voor vergunningverlening krachtens artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000, omdat niet aannemelijk is dat hij nog steeds in de negatieve belangstelling staat van de autoriteiten dan wel van de EPDP, hij reeds hierom geen geslaagd beroep kan doen op artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn.

5.2. Uit de uitspraken van de Afdeling van 9 april 2010 in zaak nr. 200807306/1/V2 en 28 februari 2012 in zaak nr. 201112031/1/V2 (www.raadvanstate.nl) volgt dat de staatssecretaris niet reeds aan het beroep van een vreemdeling op artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn voorbij kan gaan op de grond dat het asielrelaas ongeloofwaardig is, indien hij aan de door hem gestelde herkomst uit het desbetreffende land of gebied wel geloof hecht. Nu de staatssecretaris de door de vreemdeling gestelde herkomst uit het noorden van Sri Lanka geloofwaardig acht, heeft hij dan ook ten onrechte niet beoordeeld of zich in het noorden van ten tijde voor de vreemdeling van belang de uitzonderlijke situatie voordeed waartegen artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000 bescherming beoogt te bieden.

De beroepsgrond slaagt.

6. Gelet op hetgeen hiervoor onder 5.2 is overwogen, is het beroep gegrond. Het besluit van 24 oktober 2011 dient wegens strijd met artikel 3:46 van de Awb te worden vernietigd.

7. De Afdeling ziet aanleiding te bezien of uit een oogpunt van finale geschilbeslechting reden bestaat met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb te bepalen dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand blijven. Hiertoe wordt als volgt overwogen.

7.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraken van 18 juni 2010 in zaak nr. 200904592/1/V2 en 24 januari 2012 in zaak nr. 201012139/1/V3; www.raadvanstate.nl), volgt uit het algemeen ambtsbericht inzake van de minister van Buitenlandse Zaken van augustus 2009 dat in dat land sinds de Liberation Tigers of Tamil Eelam zijn verslagen geen binnenlands gewapend conflict meer gaande is en volgt uit het rapport 'Note on the Applicability of the 2009 Sri Lanka Guidelines' van juli 2009 dat de United Nations High Commissioner for Refugees niet langer het standpunt inneemt dat zich in het noorden van de uitzonderlijke situatie voordoet, bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000. Nu de vreemdeling met de door hem overgelegde stukken, die grotendeels zien op de situatie in , geen andersluidende informatie over de algemene veiligheidssituatie in het noorden van naar voren heeft gebracht, ziet de Afdeling aanleiding met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb te bepalen dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand blijven.

8. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 8 november 2011 in zaak nr. 11/34401;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de minister voor Immigratie en Asiel van 24 oktober 2011, kenmerk 1110.15.1044;
- V. bepaalt dat de rechtsgevolgen van dat besluit geheel in stand blijven;
- VI. veroordeelt de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.416,00 (zegge: veertienhonderd zestien euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. E. Steendijk en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van mr. M. Klinkers, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

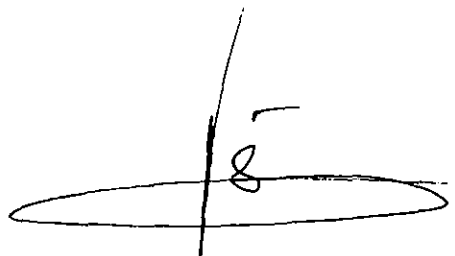
w.g. Klinkers
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 februari 2013

549.

Verzonden: 19 februari 2013

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser